

מסורת הש"ס

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) אולי צ"ל ושמעינן מיניה
דכל היכא דאיתמר בגמרא וכו'.

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות קא.

וְדַמְכְּלִי שֶׁרָם לֹא אֲשַׁכֵּן: [א] דָּבָר דִּמְפִּירִין לְאַחַר שְׂקֵדָשׁ כְּבָלֵי שֶׁרָם
 בְּהֵמָּה [ב] צִעֲלֵת מוֹס שְׁגִמָּרָה צֶה פִּדְיוֹן לְאַחַר שְׂקֵדָשׁ כְּבָלֵי שֶׁרָם
 שֶׁשֶּׁחַט לֹא אֲשַׁכֵּן צֶה פִּדְיוֹן: וְאֵם (ב) (א) צֶהבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה
 וְכַחֲצִי בְּחֵרֶם וְהַעֲרִיר אֹתָהּ וְגו' אֲלֵמָּה נִפְדִּין: טְמֵאָה מִמֶּנּוּ.

בגוֹן סוֹס וגמל וחמור: **שָׁהוּ אוֹמֵר**.
לְהַטְמִיא מֵאוֹתוֹ פֶּרֶשֶׁה וְאֵם בְּהֵמָה
וְעֹבְרִין מִפְּנֵי בְּצֻבֹתוֹ (דף לז:).
הַבּוֹץ הַגּוֹף יִנְיָהוּ. לְכִי עֲמִין
קִדְוֶשֶׁת הַבּוֹץ לְרִכִּין קְדוּשָׁת דָּלִי: **אֵלָּא**
נִעְשִׂים לְבִגְדָה. שָׁלֵק קְדוּשָׁת כְּבִלִי וְכִי
שֶׁרֶת יִי טַמְאוֹל לִפְרָקוֹ דֹּהֵא לֵא
קְדוּשָׁת הַבּוֹץ יִנְיָהוּ אֵלָּא מְכַשִּׁיר
קִרְבָּן הֵם אֵלָּא לֵא מִשּׁוֹ דְּמִמּוֹת
וְנִתְקַמּוּ טַהוֹרִים לְכִי וְהֵי אֲבִי
דְּנִתְקַמּוּ טַה: **וְעֵשִׂים לְפָנֵי בְּנֵי קְדוּלָּה**
טַמְאוּהָ יִנְיָהוּ אֵלָּא מִשּׁוֹ חִיבָה

[illegible]

אין נפדין איכא דאמרי ״א״ר א
טמאין נפדין טהורין אין נפדין
אמרה תורה מחטאתו על

אע"ג דנשמאו כשהורים ו
דמקבלי טומאה אל
הפקולין (זכאים דף גז.) אל
ולבונה הכא במאי עסקינן

דמכּלי שרת לא אשכחן דמיפּריקיעבל מוּם
היכא איקרי טמא דתניא ^א ^ב ואם כל בהמה
טמאה ^א אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה'
”בבעלי מומין שנפדין הכתוב מדבר אתה
אומר בבעלי מומין שנפדו ואינו אלא
בבהמה טמאה ממש כשהוא אומר ^א ואם
בבהמה הטמאה ופרה בערך הרי בהמה
טמאה אמורה הא מה אני מקיים ואם כל
בהמה טמאה בבעלי מומין שנפדו הכתוב
מדבר יכול יפרו על מום עובר ת”ל אשר לא
יקריבו ממנה קרבן לה’ מי שאינה קריבה לה’
כל עיקר יצתה זו שאינה קריבה היום וקריבה
למחר מותיב רב הונא רב מנחם ^א העופות
והעצים והלבונו וכלי שרת ^א שנמטאין אין
להן פדיון שלא נאמר פדיון אלא בבהמה
בשלמא עופות קדושת הגוף נינהו ולא נאמר
אלא בבהמה אלא עצים ולבונו וכלי שרת
ליפרקו אלא לאו משום ^א דטהורין בעלמא
אין נפדין והני נמי אע”ג דנמטאון כטהורים
דמו ^א דעצים ולבונו ^א לאו בני אשווי אוכלא
נינהו אלא חיבת הקודש משוה להו אוכלא
מיתכשרי לבונה נמי כמה דלא קידשהו בכלי
שרת לא מיתכשרה כלי שרת נמי הואיל
וואית להו טהרה במקוה לא לעולם אימא לך
טהורין בעלמא נפדין והני משום דלא שכיחי
הוא בשלמא לבונה וכלי שרת לא שכיחי
אלא עצים מיטבח שכיחי עצים נמי כיון
^א דאמר מר כל עץ שנמצא בו תולעת פסול
לנבי מוזב היולכ לא שכיחי אמר רב פפא
אי שמיעא ליה לשמואל הא ^א דתניא
”מתמפים תמימים לבדק הבית אין פדיון אותן
אלא למזבח שכל הראוי למזבח אינו יוצא
מידי מוזב לעולם ^א ואע”ג דקדושת דמים
נינהו אין נפדין הואיל וטהורים הם הוה הדר
ביה ולא היא שמיעא ליה ולא הדר ביה לאו
נמי התם כיון דלא שכיחי לא מיפרקי הכא
אמר כיון דשכיחי מומין דפסלי בבהמה דאפי’
ברוקן שבעני נמי פסלי היולכ לא שכיחי
רב כהנא אמר טמאין נפדין טהורין אין
נפדין וכן א”ר אושעיא טמאין נפדין טהורין
עשיא אפי’ טהורין נפדין רבי אלעזר אומר יכול
חזן מעשירות האיפה של מנחת חומא שהרי
טמאתו אמר רבי אושעיא שמעתי פיגל
טומאת אוכלין ^א דתנן הערלה וכלא הכרם
ושור

ר ליד גוצר דומיא דנטל אפן או קורה של הקדש לא מעל
(ט) עד שידור מחמיה שיה פרוטה ופריך עלה הש"ס צפרק צ
לי חצירו ומשני בגוצר המסורות לו אצני בנין עסקין (ס)
ש אכל כשמצקע צו והוא סבור שהוא שלו אינו מוצי

מרשות הקדש ולכן מועלין כולן שאין הקורדוס מחס
יבגול גזילה ומפיק ליה מרשות הקדש ומחמללה הקדוש
ציקוע הא קיימא לן (ד"ב דף סה.) שואל שלא מדעת גזו
לגזול דמי וזה דלמך בהשאל (ד"ב דף טז.) המשאל קו
וסתם משאל סבור שהוא שלו מדהל מעל אלא לפי מה
שעדיין הקדש מעובר על פיו מדהל סבור שהוא
אלה הציקוע כבר יתנה לחולין כיון שאינה מסורה לו
דר בו מעלה שכר להקדש ופריר כיון דמעל נפיק לחלו
ר לתצירי קורדוס של הקדש מידי דהוה אמשיל אלא הש
בכמהמנחה דרי' שמעון אינו מטמא טומאת אוביץ' וט
מוקי לה במסקנא דלקדשה במחובר שלא היה לה שעת

ו. מלך קאמר טעוירים יניוה משמע
זלף חשיב טומאה ותימה דב' פ' ע"ס
ו. האחר מו' והבשר לרבות ע"ס
ז' ששדו כבלי וטב"ש דלחליב דרבא
מסיק הכי אבי נמי לא פליג בזה
י"ז דהם מלאווייתא והכא מדרבנן
והכא נמי הא קאמר ע"ס כמה דמ"ג
מפי לכו לגויין דלא מיתבשר משמע
דלו מקבלי טומאה מלאווייתא
וקדושת כלי דהם היינו שיפי גזירין
דהא וקובעטרס פ' הם דמיירי
בע"ס שחטת בשרתחלל כל שרת
מעל המזבח הם גמלים ולפיכ' י"ז
דהבשר של שיפו גזירין דהא דרבנן
ולא יתכן פירוש זה בדמסקת תמיד

(דף כח:) משמע שהיה חותה מן המאכלות הפנימיות וגם אין לפרש דמיירי אליבא דרבי בהקומץ רבה (לעיל דף כ:). במתנדב עמים דעמים קרבן נינהו ובעו כלי שרת דהא חתיה דהתם דיווסה רמי שחרבו

מסירין דתנן כל שאין לו מתירין
משיקדש בכלי ולרבי הא אמרי' עדים
טעונוי המילה אלמא יש להו מתירין

א"ע"ג דצפרק הקומץ רבה (שס) חמר
שהקומץ והשירים הכל למזבח חלמא

קדושת כלי דהתס היינו שיפיו גזירין
דהכא וצעזי המערכה ומתוך לשון
הקונטרס משמע דכמה ללא משפי
לח לגזירין טהורין לגמרי וכטהורין
דמו לח דוקא אלא טהורין ממש
וא"ת וכי משפי לח לגזירין בקורדוס
היינו מחשבי ובה הוהבדיל אלו רלי

[illegible]

קמתי התם צמר ההיא לקדודום וקמי
 נה דעמיליה (דף 2.) ונפרק קמח דמגיה
 נה יואה הקודרסו כולו נחלת שטותם
 מרשות הקדש אלא הוציאם הביקוע
 על ידי הביקוע אבל איניש בעלמא
 דמיס בך וקסי אין מתכוין לגזול
 יוא לרצון וקסי ליה כוליה ברשותיה
 הוי על הקדש מעל ליה טעות האלא
 הנהא שבו וי שחבירו מותר לזקע
 ולו ואינו מתכוין להוציא הקודרסו
 לא דלמרינא גבי צית בפרק האומר
 לאו כלי צית קאמר דאפי' קודרסו
 לצדו הוא דינא לחלוין וצדו ספרים
 דש טעמא משום דלזכר אפי' אתה
 צדור דטעורין אין נפדיו וא"ת א"כ
 עולה

עין משפט
נר מצוה

א נמי פ"א מהלכות איסורי
מוצא ה' יופ"ה מהל' ערבין
הלכה יא:
ג ב מיי פ"ו מהל' איסורי
מוצא ה"ד:
ד ג מיי פ"ה מהל' ערבין
וחרמין ה"ה:
ה ד ה מיי פ"ו מהל' איסורי
מוצא ה"ה:

תורה אור השלם

1. וְאִם כָּל בְּהֵמָה הַטְּמְאָה
אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה
קֶרְבֶּן לַיהוָה וְהַעֲמִיד אֶת
הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן;
וַיִּקְרָא כֹהֵן יָדָא
2. וְאִם בְּבֵהֶמָה הַטְּמְאָה
וּפְדָה בַעֲרֹכָךְ יוֹסֵף מִשְׁתּוֹ
עָלָיו וְאִם לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכָּר
בַּעֲרֹכָךְ; וַיִּקְרָא כֹהֵן כֹּז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואם כל
בהמה טמאה:

לעזי רש"י
טייל"א. קרום על העין
הפוגע בראייה.

שיטה מקובצת

א) טמאה וגר בבעלי מומין

כ' והשאר נמחק: (ג) חת"ב
שנטמאו נמחק: (ג) משום
דבטהורין: (ד) מתיבות דעצים
ולבונה עד משהו להו אוכלא
נמחק: (ס) מתיבות ואע"ג
דקדושת דמים כ' עד
וטהורים הם נמחק:
(ז) דאמר ר' אושעיא אמר:

דבשהורים בעלמא. מנחות
ונסכים טוהרים אין נפרי;
יגני נמי אע"פ שנטמא
הטוהרים ינתנו רצעים
ולבונה לא אשכחן לה
טומאה בפרשו אלא דקרא
מריב' להו מן והבשר
לרבות צעני ולבונה משום
חיבת הקודש. (אמר רב)
(ספא) [כנהא] נאמן (רב)
האשר אין נפרי המנחת
והנסכים: שהרי חביב.
במנחת חוטא על חטא
[אפשר למכתב מחטא
מאי על חטא] דאית ליה
דין חטא דאינה נפדת

[illegible]